

Arrest

nr. 133 555 van 20 november 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 oktober 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Op 01/07/2003 vroeg u een eerste maal asiel aan in België. U verklaarde toen een Iraans staatsburger te zijn en afkomstig te zijn van Masjed Soleiman (provincie Isfahan). In Isfahan zou u hebben gewerkt in het bedrijf van uw vader dat ijzerhoudende materialen sorteerde. De materialen verkregen jullie via een bedrijf van de Sepah-e-Pasdarán (de revolutionaire garde) genaamd Ehya Foulad Sepahan. In juni 2003 zou u Iran verlaten hebben omdat u er vervolgd werd naar aanleiding van een handelsgeschil met de Sepah. Op 16/07/2003 nam de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing van weigering van verblijf,

die op 22/09/2003 door het Commissariaatgeneraal werd bevestigd. Uw verzoek tot schorsing bij de Raad van State werd op 22/05/2007 verworpen. Op 18/11/2005 diende u een tweede asielaanvraag in. U bracht hierbij een aantal documenten aan waarmee u wenste aan te tonen dat uw bedrijf voor Ehya Foulad Sepahan werkte. Tevens was u in het bezit van enkele medische attesten die betrekking hebben op uw psychische toestand en uw gedrag en waaruit blijkt dat u in België onder andere behandeld werd met methadon. U zou ook enkele keren in de psychiatrie zijn opgenomen alsook in een crisiscentrum voor drugsverslaafden. Daarnaast haalde u aan dat u deelgenomen hebt aan betogingen van de MKO in Brussel, Berlijn en Parijs en dat u er rondging met een petitie. Op 16/01/2007 nam het Commissariaatgeneraal in deze tweede asielaanvraag een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 06/04/2007 bevestigde de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen deze weigeringsbeslissing. Op 13/11/2007 diende u vervolgens een derde asielaanvraag in. U bracht hierbij opnieuw een aantal documenten aan met betrekking tot het bedrijf van uw vader. Op 27/11/2007 wees de Dienst Vreemdelingenzaken deze derde asielaanvraag af door middel van een weigering tot in overwegingname. Op 21/05/2008 diende u een vierde asielaanvraag in. U legde hierbij documenten van de firma van uw vader voor die u eerder tijdens uw tweede asielaanvraag al had aangebracht. Op 03/06/2008 wees de Dienst Vreemdelingenzaken ook deze vierde asielaanvraag af door middel van een weigering tot in overwegingname. Op 10/09/2009 diende u een vijfde asielaanvraag in. U haalde hierbij geen nieuwe elementen aan. Dientengevolge weigerde de Dienst Vreemdelingenzaken op 01/10/2009 opnieuw de inoverwegingname van uw asielaanvraag. Op 04/10/2010 diende u een zesde asielaanvraag in. Deze asielaanvraag werd op 05/11/2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken afgesloten nadat u geen gevolg had gegeven aan een oproep om zich aan te bieden. Er werd bijgevolg geoordeeld dat u geacht werd afstand te hebben gedaan van uw asielaanvraag. Op 14/08/2014 diende u uw huidige zevende asielaanvraag in.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen neemt de Commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Er dient opgemerkt te worden dat u op 02/10/2014 per aangetekende brief werd opgeroepen op de door u gekozen woonplaats voor een gehoor op de zetel van Commissariaat-generaal, teneinde u in de gelegenheid te stellen de elementen die door u werden voorgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van uw zevende asielaanvraag verder toe te lichten. U gaf hier echter geen gevolg aan en u hebt hiervoor tot op heden geen geldige reden opgegeven.

Op een asielzoeker rust nochtans de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, land(-en) en plaats(-en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute, alsook verwachten dat de asielzoeker op een bepaalde datum persoonlijk verschijnt. Door niet te verschijnen op de dag van uw gehoor heeft u aldus nagelaten uw medewerking te verlenen bij het onderzoek naar uw nieuwe asielaanvraag en maakt u het bijgevolg onmogelijk om te oordelen of er nieuwe elementen aan de orde zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor een erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Uit het niet reageren op een oproeping zonder hiertoe een geldige reden aan te tonen, geeft u bovendien blijk van desinteresse in de aangevoerde asielprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming bepaald bij artikel 48/4 van dezelfde wet.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een

verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de artikelen 9bis en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van het beginsel van behoorlijk bestuur, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt als volgt : "De enige motivering is dat er nieuwe elementen zijn die een nieuwe asielaanvraag staven en dat mijn verzoeker niet verschenen is op het interview waarbij hij bij aangetekende brief dd; 02.10.2014 werd opgeroepen.

Mijn verzoeker dient op te merken dat hij op het interview niet verschenen is, gezien hij van de brief nooit kennis gekregen heeft. Reeds sedert geruime tijd woont en verblijft hij te 1000 BRUSSEL, Rue de la Poudrière, 60. Hij heeft ook aangegeven dat hij daar zijn post kan ontvangen. Niettegenstaande dit heeft het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen de oproeping verstuurd naar het eigen adres... Mijn verzoeker legt stukken voor waaruit blijkt dat hij reeds sedert 2013 te 1000 BRUSSEL, Rue de la Poudrière, 60 woont.

Daardoor heeft mijn verzoeker zijn nieuwe elementen en stukken niet kunnen voorleggen en zijn zijn rechten van verdediging geschonden.(...)"

2.2. Huidig beroep werd ingesteld tegen een beslissing van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, genomen op 30 september 2014 in toepassing van 57/6/2 van de vreemdelingenwet.

Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van

een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”

2.3. Uit de motieven van de bestreden beslissing die steun vinden in de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 2 oktober 2014 per aangetekende brief werd opgeroepen op de door hem gekozen woonplaats voor een gehoor op de zetel van Commissariaat-generaal, teneinde hem in de gelegenheid te stellen de nieuwe elementen die door hem werden voorgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van zijn zevende asielaanvraag verder toe te lichten. Verzoeker gaf hier echter geen gevolg aan. Door niet te verschijnen op de dag van zijn gehoor heeft verzoeker niet voldaan aan de medewerkingsplicht die op hem rust. Op een asielzoeker rust immers de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. *In casu* achtte de commissaris-generaal het nodig verzoeker persoonlijk te horen teneinde te kunnen oordelen of de elementen die verzoeker thans heeft aangebracht bij de Dienst Vreemdelingenzaken de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor een erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Ter verantwoording van zijn niet-verschijning voert verzoeker aan dat hij reeds sedert geruime tijd woont en verblijft in de Rue de la Poudrière, 60 te 1000 Brussel, dat hij tevens heeft aangegeven dat hij daar zijn post kan ontvangen terwijl hij werd opgeroepen op het adres van de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Echter blijkt uit de stukken van het administratief dossier, in tegenstelling tot zijn betoog, dat verzoeker verklaarde geen adres te hebben in België (stuk met stempel "*Printrak 14-08-2014*"), en zijn gekozen woonplaats op het adres "*CGVS, Kon. Albert II-laan 26A, 1000 BRU*" te situeren, (document "inschrijving van de asielaanvrager" van 14 augustus 2014 en document "verklaring betreffende de woonstkeuze" van 23 september 2014 alsook document "verklaring meervoudige aanvraag", 23 september 2014, vraag 10).

De Raad stelt bijgevolg vast dat verzoeker correct werd opgeroepen op de door hem gekozen woonplaats, met name het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, Kon. Albert II-laan 26A, 1000 Brussel en dat hij geen gevolg heeft gegeven aan de aan hem betekende oproeping. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon derhalve terecht besluiten dat verzoeker niet voldaan heeft aan de medewerkingsplicht die op hem rust. Door geen gevolg te geven aan een oproeping zonder hiervoor een geldige reden op te geven is verzoeker immers in gebreke gebleven de door de commissaris-generaal noodzakelijk geachte toelichting te geven bij de nieuwe elementen aan de basis van zijn zevende asielaanvraag. Door niet te handelen zoals van hem werd verwacht heeft verzoeker de commissaris-generaal in de onmogelijkheid gesteld te kunnen oordelen of de elementen die verzoeker thans heeft aangebracht bij de Dienst de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor een erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig november tweeduizend veertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER